

Журналист касбини ўзгартиради

Тўртта одам йигилса, тириклилк илинжидаги юрган тадбиркору савдогарлардан ҳам «умидворлар», уларни худа-бехуда овора қилаётганлар ҳақида гапиради. Ушбу фикрлар тўғри ёки нотўрилиги бизни ҳам қизиқтириб қолди. Таклиф билан Бош мухаррига кирдик. Мақсадимиз – «бир думалаб» савдо-сотиқ билан шуғулланувчи «тадбиркор»га айланиш ва мишишларни ўзимизда синааб кўриш эди. Шу ниятда Фаргона водийси сари хизмат сафарига отландик.

...Соч-соқоли ўсган иккى «тадбиркор», яъни биз Кўкон кийим-кечак улугржи бозорига кириб келганимизда олувчию сочувчингин кўли-кўлига тегмасди. Савдогарлик тажрибасини шу бозорда ортириш учун растларни айландик. Ҳамма нарса бисёр эди. Лекин аввалига молларнинг кай бири ҳаридоригир экзанлигини билмасди. Босимиз қотиб турган маҳалимиз шундоккина ёнимизга бир «Дамас» келиб тұхтади. Ичи тұла юк экан. Эшиги очилиб-очимай, ҳаридор босиб кетса бўладими. Бу мато Андикондан ишлаб чиқарилган маъка жуфтлиги экан. Қарасак, тадбиркорлар, шекили, бойлам-бойлам олиша-япти. Демак, ҳаридор бол. Шу босиз ҳам кўтара нархда – ҳар бирини 200 сўмданга, наздимизда, «жуда арзонга» эллик дона майка сотиб олдик. Ишимииздан кўнглигиз тулиб, ўтилоҳонага қайтганимизда кун пешиндан оккан эди.

Ширин хаёл яхши-да. У бизнинг мирада ҳам ҷархий айланни, эртага тушадиган даромад ҳақида ўйлашга ундарди.

Тонгда чала-чупла нонушта қильдик. Сүнг «Кайдасан, бозор!» дег йўлга тушдик. Сумкада кеча олининг майкалар. Ушбу мато устига ҳаражатларимизни кўшиш – асосий мақсадимиз эди. Чунки кечи он-чой ичганимиз. Йўл пули, даромад килиш дегани бор.

Бизнинг матодан кўтариб, «Ака, майканинг комплекти бор», деб юрган қиздан мўлжал учун секин баҳосини сурдик. Тушум бўлиши нақд экан. Кейин ўша нархни айтиб, «Яхши майка бор», деб Кўкон бозорини иккича айландик. Минг афсуски, бақирганимиз, ёғимизнинг оғригани қолди. Бирор инсон лоақал кўнгил учун нархини сўрдами. Қайтанга ажабланиб қараб қўшиди. Шундан кейин журналистигимиз тутиб кетди. Савдени йигиштириб, бизга ҳайрон қолишаётганларни сабабини ўргандик. У аялдан ўзгаришни сурдик. У тайтанимизни килид. Қандайдир машмаша бўлишини, қондабузар ҳайдойчи жазоланишини кубига ўтирибмиз. Бирок унака бўлмади. Бизни тўхтатган сержант жавоб беришими учун нарироқдаги милиция капитанининг олдига ўборди. Капитан эса минг сўм пул эвазига бир ёзув-чизувни юритиш шарт эмас деб билди. Батамом ярок-сиз, ухжактаз вазифасини ўтаган «козг»ларни қайтарди берди. Кўл силтаб қарахт ҳолатда, «Қорасув»га кетавадик. Чунки улугржи бозорда майканинг ҳаридорларни эркалар эди...

Иш юришмаганидан елка кисиб, ортга қайтдик. Ювинибтарани аламиздан биттадан «комплект»ни кийиб олдик. Савил қолгурлар жуда аломат экан. Эрталабча устимиздаги 54-размерли майка тортилиб, 46-размерга ўҳшаб қолиди.

Бу қўнгисизликдан иккимизнинг ҳам таббимиз хира тортса-да, руҳимиз учнайлик тушиб кетмадиган. Маслаҳатни бир жойга кўйиб, кўни Кирғизистон Республикасининг «Қорасув» бозорига борадиган, ул-бул ҳарид киладиган, «банкрот»лик ўрнини қопламоқка астайдил киришадиган бўлдик. Баҳонада йўл ҳарака-

САФАРДАГИ ҲАНГОМАЛАР

Ёнимизга яна бир йўловчи – «ѓуво» ҳам олвондик. Биз ўтирган «Жигули» «Кайдасан, Қорасув!» дег йўлга чиқди.

Укувзилигимиз яна ланд берганини билдик. Бирок, худди ер остидан чиқандек онда-сонда кўни-кўни, тўлган, семис сумкамли беш-ўн одам пайдо бўлади-ю, яна сокинлик бошланади.

Йўл ёпиқ бўлса, коп орқалаганлар каердан келиб қолаётганинга фахмимиз етмай, «шлагбаум» ёндида кўп ўралашдик чоғи, биз аллақачон эътибор берганимиз, «Булар нима қиласкан ба ёрда?» дег ўйланганимиз – 10-15 ёшлардаги «шустрий болалардан бирни ёнимизга келди. Мақсадимизни билгач кизиқ гап килди:

– Тўрт минг сўм берсаларинг, чегарадан ўтказиб, яна қайтариб олиб келиб кўяман.

Боладаги дадилинг аввалига жиндан гайрилигимизни келтирди. Сабаби – шу муштдай бола «гарантия» бериди турса, энсангиз қотмайдими? Бир ёқда чегарачилар, рўпарада ҳалол-покизи божхончалиру бир мишики катта галиргани ҳамманиям ўйлантириди-да. Лекин таваккъа килиб боланинг ортидан эргашдик. Шунда билдикки, божхона ва чегара масканинг шундоккина бикинида ҳовлилар бўйиб, у аллақачон карвонсаройга айланни бўлган, ҳалиги болунбўзарлица кўзи коттан, аллакимларнингдири корнини тўйғизидиган «дода» экан.

Мехмоннавоз ҳовлиларнинг эшиклиари ланг очик. Қири-чикига гап йўк. Ҳўжаободнинг баважум кўчасида эллидан ошик машина турди. Қўлида калит ўйнаган ҳожатбарор ҳайдовчининг жаги тинмайдиган. Улар айланмана йўллар орқали юк олиб келишини пеш билган «тадбиркорларнинг ҳизматига ҳозирлини» нозир. Бирон зот уларнинг мушигини пишт деяётганини кўрмадиган. Гўё ҳамма иш рисоладигидек. Эшишимизча бу тартиббўзарликларни туман ҳокими ҳам, прокурори ҳам ке-

либ кўрган экан. Лекин ҳеч нарса ўзгарамаганига лол қолдик.

Қўзимизни чирт юмириг кета-вердик. Ўша куни ёмғир ёгаётганди. Лой кўчада шалабомиз чиқиб, ўзимиз бир ҳолда юриб-миз-у юкини сурдраган, оғир копни зўрга кўтариб, чиранаётган, кўзлари олазарак аёлларга раҳмимиз келади.

Йўл бориб каттакон темир давроза олдида поёнига ётди. Ҷаш олдида бир ўспирин туриби. У қайтгандардан куртдай килиб иккى юз сўмдан сабаб олмокда. Бу давроза бир вақтлар қандайдир ташкилотни бўлгану, эндиликни кимидир «хусусий» килиб олган кўрина-ди. Бугунги кунда бу ёзик юксик йўловчиларга «хизмат кипарди». Шу тобда динг бирдан йўл бошловчимиз – бояги болакай йўқолиб қолди. Сабаби – ана шу жойда ҳа-толика йўл кўйдиг-ов. Фотоапаратимизни машинаада колдирганини билб, ше-ригимизни орқага қайтариб юборганинида шуҳёлигимизни йўқотиб, назоратга тушиб қолдикмикин?

Эркин иш тутишдан ўзга чорамиз қолмади бу ёигига. Пинхона йўл – қарон йўлига айланни бўлган гап килиб кўшишадиган. Шу жойда ҳа-толмадик. Шу жойда ҳам журналистигимиз тутиб кетди. Утди-кайдай бўлаётган кўчада атай суратга тушишга қарор қилдик. Иккича бор уни эладик ҳам. Шундагина автомат кўтарган, пинхона йўлдағи савдогарларнинг келиш-ке-тишини кузатиб турган чегарачилар диккати бизга қаратилиди. Улар «суратчими», аниқроғи, дарвоғе юкорида айтган «ѓувоҳимиз» Бахтиёр Бойбоевинг кўпидан «фотоапаратни юлқи-о лиши.

Бир зумда ҳамма оёққа қалқандай бўлди. Руҳсатиз суратга олаётган «конунбузар» лар шахсими аниқлашадиган. Ўттидан ошик ҳовли орқали тобор-моддий бўйлилар куёдан-бу ёқка ўтиб ётибди-ю, бир сержант уч нафар «жиноятчи» билан оввора. Ёмғир эзиз ёғаялти, ивиб бўйдик, лекин улар кимирлашимизга кўйишмайди. Боҳоначалар ҳам шошиб килишган. Ниҳоят, бизни «королсизлантирилган» холатда чегарачилар харбий кисми командири хурузни келитишиди. Барча иш куролларимиз, ҳужжатларимиз сейфга тикилди. Ўша ерда тақдиримиз кандай ҳал бўлишини тўрт-беш соат кутдик. Сўнг Ҳўжаобод тумани МХМ идорасига келитирилди. У ерда чегарачилар тўғри йўл тутганини айтиб, кетишишимизга руҳсати бердиши.

Вақт алламаш бўлуб қолганди. Иккича «тадбиркор» иши юришмади. Бизни олиб келган ҳайдовчига гап баважум кўчасида ошик машина турди. Қўлида калит ўйнаган ҳожатбарор ҳайдовчининг жаги тинмайдиган. Улар айланмана йўллар орқали юк олиб келишини пеш билган «тадбиркорларнинг ҳизматига ҳозирлини» нозир. Бирон зот уларнинг мушигини пишт деяётганини кўрмадиган. Гўё ҳамма иш рисоладигидек. Эшишимизча бу тартиббўзарликларни туман ҳокими ҳам, прокурори ҳам ке-

тиб кўрган экан. Лекин ҳеч нарса ўзгарамаганига лол қолдик.

Қўзимизни чирт юмириг кета-вердик. Ўша куни ёмғир ёгаётганди. Лой кўчада шалабомиз чиқиб, ўзимиз бир ҳолда юриб-миз-у юкини сурдраган, оғир копни зўрга кўтариб, чиранаётган, кўзлари олазарак аёлларга раҳмимиз келади.

Йўл бориб каттакон темир давроза олдида поёнига ётди. Ҷаш олдида бир ўспирин туриби. У қайтгандардан куртдай килиб иккى юз сўмдан сабаб олмокда. Бу давроза бир вақтлар қандайдир ташкилотни бўлгану, эндиликни кимидир «хусусий» килиб олган кўрина-ди. Бугунги кунда бу ёзик юксик йўловчиларга «хизмат кипарди». Шу тобда динг бирдан йўл бошловчимиз – бояги болакай йўқолиб қолди. Сабаби – ана шу жойда ҳа-толика йўл кўйдиг-ов. Фотоапаратимизни машинаада колдирганини билб, ше-ригимизни орқага қайтариб юборганинида шуҳёлигимизни йўқотиб, назоратга тушиб қолдикмикин?

Эркин иш тутишдан ўзга чорамиз қолмади бу ёигига. Пинхона йўл – қарон йўлига айланни бўлган гап килиб кўшишадиган. Шу жойда ҳа-толмадик. Шу жойда ҳам журналистигимиз тутиб кетди. Утди-кайдай бўлаётган кўчада атай суратга тушишга қарор қилдик. Иккича бор уни эладик ҳам. Шундагина автомат кўтарган, пинхона йўлдағи савдогарларнинг келиш-ке-тишини кузатиб турган чегарачилар диккати бизга қаратилиди. Улар «суратчими», аниқроғи, дарвоғе юкорида айтган «ѓувоҳимиз» Бахтиёр Бойбоевинг кўпидан «фотоапаратни юлқи-о лиши.

Бир зумда ҳамма оёққа қалқандай бўлди. Руҳсатиз суратга олаётган «конунбузар» лар шахсими аниқлашадиган. Ўттидан ошик ҳовли орқали тобор-моддий бўйлилар куёдан-бу ёқка ўтиб ётибди-ю, бир сержант уч нафар «жиноятчи» билан оввора. Ёмғир эзиз ёғаялти, ивиб бўйдик, лекин улар кимирлашимизга кўйишмайди. Боҳоначалар ҳам шошиб килишган. Ниҳоят, бизни «королсизлантирилган» холатда чегарачилар харбий кисми командири хурузни келитишиди. Барча иш куролларимиз, ҳужжатларимиз сейфга тикилди. Ўша ерда тақдиримиз кандай ҳал бўлишини тўрт-беш соат кутдик. Сўнг Ҳўжаобод тумани МХМ идорасига келитирилди. У ерда чегарачилар тўғри йўл тутганини айтиб, кетишишимизга руҳсати бердиши.

Вақт алламаш бўлуб қолганди. Иккича «тадбиркор» иши юришмади. Бизни олиб келган ҳайдовчига гап баважум кўчасида ошик машина турди. Қўлида калит ўйнаган ҳожатбарор ҳайдовчининг жаги тинмайдиган. Улар айланмана йўллар орқали юк олиб келишини пеш билган «тадбиркорларнинг ҳизматига ҳозирлини» нозир. Бирон зот уларнинг мушигини пишт деяётганини кўрмадиган. Гўё ҳамма иш рисоладигидек. Эшишимизча бу тартиббўзарликларни туман ҳокими ҳам, прокурори ҳам ке-

тиб кўрган экан. Лекин ҳеч нарса ўзгарамаганига лол қолдик.

Қўзимизни чирт юмириг кета-вердик. Ўша куни ёмғир ёгаётганди. Лой кўчада шалабомиз чиқиб, ўзимиз бир ҳолда юриб-миз-у юкини сурдраган, оғир копни зўрга кўтариб, чиранаётган, кўзлари олазарак аёлларга раҳмимиз келади.

Йўл бориб каттакон темир давроза олдида поёнига ётди. Ҷаш олдида бир ўспирин туриби. У қайтгандардан куртдай килиб иккى юз сўмдан сабаб олмокда. Бу давроза бир вақтлар қандайдир ташкилотни бўлгану, эндиликни кимидир «хусусий» килиб олган кўрина-ди. Бугунги кунда бу ёзик юксик йўловчиларга «хизмат кипарди». Шу тобда динг бирдан йўл бошловчимиз – бояги болакай йўқолиб қолди. Сабаби – ана шу жойда ҳа-толика йўл кўйдиг-ов. Фотоапаратимизни машинаада колдирганини билб, ше-ригимизни орқага қайtариб юборганинида шуҳёлигимизни йўқотиб, назоратга тушиб қолдикмикин?

Эркин иш тутишдан ўзга чорамиз қолмади бу ёигига. Пинхона йўл – қарон йўлига айланни бўлган гап килиб кўшишадиган. Шу жойда ҳа-толмадик. Шу жойда ҳам журналистигимиз тутиб кетди. Утди-кайдай бўлаётган кўчада атай суратга тушишга қарор қилдик. Иккича бор уни эладик ҳам. Шундагина автомат кўтарган, пинхона йўлдағи савдогарларнинг келиш-ке-тишини кузатиб турган чегарачилар диккати бизга қаратилиди. Улар «суратчими», аниқроғи, дарвоғе юкорида айтган «ѓувоҳимиз» Бахтиёр Бойбоевинг кўпидан «фотоапаратни юлқи-о лиши.

Бир зумда ҳамма оёққа қалқандай бўлди. Руҳсатиз суратга олаётган «конунбузар» лар шахсими аниқлашадиган. Ўттидан ошик ҳовли орқали тобор-моддий бўйлилар куёдан-бу ёқка ўтиб ётибди-ю, бир сержант уч нафар «жиноятчи» билан оввора. Ёмғир эзиз ёғаялти, ивиб бўйдик, лекин улар кимирлашимизга кўйишмайди. Боҳоначалар ҳам шошиб килишган. Ниҳоят, бизни «королсизлантирилган» холатда чегарачилар харбий кисми командири хурузни келитишиди. Барча иш куролларимиз, ҳужжатларимиз сейфга тикилди. Ўша ерда тақдиримиз кандай ҳал бўлишини тўрт-беш соат кутдик. Сўнг Ҳўжаобод тумани МХМ идорасига келитирилди. У ерда чегарачилар тўғри йўл тутганини айтиб, кетишишимизга руҳсати бердиши.

Вақт алламаш бўлуб қолганди. Иккича «тадбиркор» иши юришмад